

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Date: **10 AUG. 2016**
Kontor: Stats- og Menneskerets-
kontoret
Sagsbeh: TNI
Sagsnr.: 2016-4030-4667
Dok.: 2018287

Afsendt med
E-Post

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 749 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 27. juni 2016. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Søren Pind

Caroline Østergaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 749 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oplyse, om det har været overvejet, om den besparelse på sagsbehandling mv., man evt. opnår ved ikke at tillade, at Højesteret indhenter rådgivende udtalelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, er større eller mindre end den besparelse, man evt. kunne opnå i form af ikke-gennemførte sagsanlæg mod Danmark ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, hvis Danmark tiltrådte protokol nr. 16 til den Europæiske Menneskerettighedskonvention?”

Svar:

1. Justitsministeriet har den 15. juni 2016 oversendt en notits om regeringens holdning til dansk tiltræden af protokol nr. 16 til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Som det fremgår af notitsen, har Justitsministeriet til brug for regeringens overvejelser om, hvorvidt Danmark skulle tiltræde protokol nr. 16, sendt protokollen i høring hos en række myndigheder og organisationer mv.

Som anført i notitsen, finder regeringen ikke, at Danmark bør tiltræde protokol nr. 16 og har i den forbindelse navnlig lagt vægt på bemærkningerne fra Højesteret, da den mulighed for at anmode Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol om rådgivende (vejledende) udtalelser, som protokollen indebærer, retter sig mod statens øverste domstole.

Højesteret har i sine bemærkninger udtalt følgende:

”Danske domstole har ikke hidtil savnet en mulighed for at stille spørgsmål til Menneskerettighedsdomstolen, og en sådan adgang må forventes kun at blive benyttet i få tilfælde. En eventuel ratifikation må ikke desto mindre antages at ville påføre domstolene en vis ressourcemæssig merbelastning, fordi ordningen formentlig vil føre til, at en part i en del sager vil fremsætte anmodning om, at der stilles spørgsmål til Menneskerettighedsdomstolen. Ordningen må også antages at ville medføre en vis forlængelse af sagsbehandlingstiden i de sager, hvor der opstår spørgsmål om at anmode Menneskerettighedsdomstolen om en vejledende udtalelse – særligt, hvis der stilles spørgsmål til Menneskerettighedsdomstolen, må sagsbehandlingstiden forventes betydeligt forlænget.”

2. Justitsministeriet har ikke grundlag for at antage, at der kan opnås nogen ressourcemæssig besparelse, hvis Danmark tiltræder protokol nr. 16.

Justitsministeriet skal i den forbindelse bl.a. henvise til, at Danmark i forvejen har meget få sager ved Menneskerettighedsdomstolen, idet det kun er en ganske lille del af de sager mod Danmark, der indgives til Domstolen, som sendes videre til den danske regering med anmodning om såkaldte retlige bemærkninger (og dermed optages til egentlig behandling ved Domstolen). Langt størstedelen af de sager, der indgives mod Danmark, afvises således af Domstolen.

Som det fremgår af notitsen, vil en vejledende udtalelse ifølge protokolens artikel 5 derudover ikke være bindende. Hvis Danmark tiltrådte protokollen, vil en person derfor stadig kunne gøre brug af sin ret til at klage til Menneskerettighedsdomstolen, selvom Menneskerettighedsdomstolen i forbindelse med den nationale retssag har afgivet en vejledende udtalelse om det spørgsmål, som klagen udspringer af.

Som det anføres i Højesterets høringssvar, må en tiltræden af protokol nr. 16 derimod antages at ville påføre domstolene en vis ressourcemæssig merbelastning, fordi ordningen formentlig vil føre til, at en part i en del sager vil fremsætte anmodning om, at der stilles spørgsmål til Menneskerettighedsdomstolen.

Det kan i den forbindelse tilføjes, at en lang række personer hvert år klager over Danmark til Menneskerettighedsdomstolen, men som anført bliver langt hovedparten af klagesagerne mod Danmark afvist af Domstolen. Hvis Danmark tiltræder protokol nr. 16, må det således antages, at en del af de personer, som får afvist deres sag af Menneskerettighedsdomstolen, allerede mens sagen behandles i Danmark, vil forsøge at få Menneskerettighedsdomstolen inddraget i sagen ved at fremsætte anmodning om indhentelse af en vejledende udtalelse, hvorefter de danske domstole – i modsætning til i dag – skal bruge unødvendige ressourcer på at tage stilling til og træffe beslutning om afvisning af anmodningen.

Det bemærkes i øvrigt, at den danske stats ressourceforbrug i forbindelse med en eventuel forelæggelse for Menneskerettighedsdomstolen efter protokol nr. 16 i vidt omfang må antages at svare til ressourceforbruget ved behandlingen af sagen, hvis denne efter de danske domstoles afgørelse indbringes for Menneskerettighedsdomstolen. En nærmere vurdering af ressourceforbruget i forbindelse med forelæggelsessager vil dog afhænge af den praksis for behandlingen af disse sager, som Menneskerettighedsdomstolen måtte anlægge, hvis protokollen træder i kraft.